Οἱ μεγάλες πόλεις εἶναι καταδικασμένες

Ἀδύνατο νὰ λυθοῦν τὰ προβλήματά τους

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΟΣΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ πόλεις ἀργοπεθαίνουν. Δὲν μποροῦν νὰ συνεχίσουν αὐτὸν τὸν ρυθμὸ ζωῆς. Γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐπιβιώσουν, πρέπει νὰ ὑπάρξουν δραστικὰ, ἐπαναστατικὰ μέτρα ποὺ θὰ δώσουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐπέλθουν μεταβολὲς ριζικὲς. Ἡ ζωὴ ἔχει ἀλλάξει καὶ μία συγχρονισμένη πολιτεία χρειάζεται περισσότερα χρήματα ἀπὸ ὅσα μποροῦν νὰ συγκεντρώσουν οἱ Δῆμοι τους ἢ ἀκόμη νὰ χορηγήσουν οἱ κυβερνήσεις. Δὲν εἶναι μόνο τὰ καυσαέρια, ἡ κίνηση, ὁ ρυθμὸς ζωῆς, ἡ ἀσφυξία ποὺ καταδικάζουν τὶς πόλεις σὲ θάνατο. Εἶναι κυρίως τὰ ἀνεπαρκῆ οἰκονομικὰ μέσα. Οἱ μεγαλουπόλεις θὰ πεθάνουν ἀπὸ οἰκονομικὴ χρεωκοπία. Κάτω ἀπὸ τὶς σημερινὲς συνθῆκες δὲν μποροῦν νὰ ἐπιβιώσουν.

Τὸ πρόβλημα τῶν πόλεων ἔγινε τόσο μεγάλο καὶ ὀξύ, ὥστε πέρα ἀπὸ τοὺς πολεοδόμους, ποὺ εἶναι καὶ οἱ ἁρμόδιοι νὰ μελετήσουν καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐπιλύσουν τὰ προβλήματα, ὑπάρχουν τώρα καὶ οἱ εἰδικοὶ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴ νέα ἐπιστήμη, σὰν ἱστορικοὶ περισσότερο ἢ σὰν μελετητὲς καὶ κριτὲς τοῦ ἔργου τῶν πολεοδόμων, οἱ «οὐρμπανολόγοι» (πολεοδομολόγοι).

ΑΛΥΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἕνας ἀπὸ αὐτούς, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὁ κ. Ντὰν Ντιμανσέσκου, ἔλεγε ὅτι μεγάλες πολιτεῖες, ὅπως τὸ Λονδῖνο, ἡ Μόσχα καὶ τὸ Τόκιο, δὲν ἔχουν τόσο δύσκολα προβλήματα νὰ ἀντιμετωπίσουν, ὅπως ἡ Νέα Ὑόρκη. Δὲν ἔχουν προβλήματα χρησιμοποιήσεως τῶν ἐδαφικῶν ἐκτάσεων ἢ τῶν ἐνεργειακῶν πηγῶν ἢ τῆς κοινωνικῆς περιθάλψεως ἢ τοῦ ἐγκλήματος.

Ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα παρουσιάζονται στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ τὶς ἄλλες ἀμερικανικὲς πόλεις καὶ δὲν πρόκειται νὰ λυθοῦν, παρὰ μόνο ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀποφασίσουν νὰ ἀλλάξουν τὸ σημερινὸ στὺλ ζωῆς καὶ νὰ ζήσουν, ὅπως καὶ στὶς ἄλλες πολιτεῖες οἱ ξένοι λαοί.

Μία εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας ἐξετάζει τώρα τὴν διαμόρφωση μιᾶς νέας πολιτικῆς γιὰ τὴν διάσωση τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων, κυρίως ἀπὸ οἰκονομικὴ πλευρά, διότι ἐκεῖνο ποὺ διαπιστώνεται εἶναι ὅτι αὐτὴ παρουσιάζει τὶς μεγαλύτερες δυσκολίες. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι μὲ τὴν ἐπέκταση τῶν πόλεων, μὲ τὶς νέες ἀνάγκες ποὺ παρουσιάσθηκαν μὲ τὴν ὑποχρέωση τῆς καταπολεμήσεως τῆς μολυσμένης ἀτμοσφαίρας, μὲ τὸ κόστος γιὰ τὴν διατήρηση τῆς καθαριότητος, τῆς ἀποτελεσματικῆς λειτουργίας τῶν νοσοκομείων καὶ τὴν ὀργάνωση τῆς κοινωνικῆς περιθάλψεως, κάθε σύγχρονη πολιτεία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πολὺ μεγαλύτερα κονδύλια ἀπὸ ὅσα διέθετε ἕως τώρα.

Ἀφοῦ λοιπόν, οἱ Δῆμοι ἀδυνατοῦν νὰ διαθέσουν αὐτὰ τὰ κονδύλια, καὶ μία κυβέρνηση δὲν μπορεῖ ἐπίσης νὰ τὰ διαθέσει ἀπὸ τὸν προϋπολογισμό της, εἶναι φυσικό, τὰ προβλήματα αὐτὰ νὰ μένουν ἄλυτα καὶ μάλιστα νὰ παίρνουν ὀξύτερες διαστάσεις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὁδηγήσουν σὲ οἰκονομικὴ χρεωκοπία τὶς πολιτεῖες.

Στὴν ἁρμόδια Ἐπιτροπὴ τοῦ Κογκρέσσου ἔκαναν ἐπίσης τὴν ἐμφάνισή τους μελετητὲς τῶν προβλημάτων τῶν μεγαλουπόλεων ἀπὸ διάφορες εὐρωπαϊκὲς χῶρες, κυρίως ἀπὸ τὴν Σκανδιναβία, ὅπως καὶ ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλαν διάφορες προτάσεις γιὰ τὴν σωτηρία τῶν πόλεων. Μία ἀπὸ αὐτὲς ἀφορᾶ τὴν συγχώνευση τῶ προαστίων στὶς μεγαλουπόλεις, ὥστε νὰ φορολογηθοῦν ἐκτάκτως οἱ κάτοικοι ποὺ μένουν στὰ προάστια καὶ νὰ ἀνακουφισθοῦν οἱ μεγαλουπόλεις ἀπὸ τὶς ὑπερβολικὲς δαπάνες.

Μία ἄλλη πρόταση ἀφοροῦσε τὴν ἐφαρμογὴ νέας πολιτικῆς γιὰ τὸ στεγαστικὸ θέμα ὥστε νὰ ἐξαλειφθοῦν ὡρισμένες ἄθλιες συνοικίες, μὲ ἐρειπωμένα, ἐγκαταλειμμένα σπίτια καὶ νὰ κτισθοῦν νέα σπίτια γιὰ τοὺς φτωχούς. Μία ἀκόμη πρόταση ἀφοροῦσε τὴν κατασκευὴ διαφόρων ἐγκαταστάσεων γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ κοινοῦ, μὲ χαμηλὸ κόστος, ὥστε νὰ ἐγκαταλειφθεῖ ἡ ἀντίληψη περὶ μεγαλοπρεπείας τῆς πολιτείας κλπ.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς του Κογκρέσσου, θέλησαν νὰ μάθουν πῶς οἱ εὐρωπαϊκὲς χῶρες ἀντιμετωπίζουν τὰ δικά τους προβλήματα χωρὶς νὰ φθάσουν σὲ τόσο ἐκρηκτικὸ σημεῖο. Ἀλλά, ἀπὸ τὶς ἀνακοινώσεις καὶ ἀναφορὲς ποὺ ἔκαμαν οἱ ξένοι ἐμπειρογνώμονες προέκυψε ὅτι, οἱ μεγαλουπόλεις, ἔχουν τώρα σοβαρότερα προβλήματα, ὅπως ἡ ἀνεργία, ἡ κυκλοφορία, ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἡ φθορά, ποὺ ἀπαιτοῦν πολὺ περισσότερα κονδύλια γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ διαθέτουν. Τὸ μεγάλο, λοιπόν, θέμα εἶναι ὅτι ἡ συντήρηση τῶν μεγαλουπόλεων κοστίζει, πολὺ καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουν τὰ οἰκονομικὰ μέσα γιὰ νὰ γίνει, ὅπως θὰ πρέπει.

Οἱ κυβερνήσεις τῶν βιομηχανικῶν κρατῶν ἔχουν ἀντιληφθεῖ ὅτι ἡ ζωὴ τῶν πολιτῶν εἶναι διαίτερα δύσκολη στὶς σημερινὲς πόλεις, καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ὅσοι ἔχουν οἰκονομικὴ εὐχέρεια προτιμοῦν νὰ μένουν στὰ προάστια. Αὐτὸ ὅμως χειροτερεύει ἀκόμη τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση στὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ ὡρισμένες κυβερνήσεις ἔχουν καταλήξει στὸ συμπέρασμα, μήπως εἶναι προτιμότερο νὰ κτισθοῦν νέες πολιτεῖες, σύγχρονες μὲ νέα πολεοδομικὰ δεδομένα, ὥστε νὰ ἀνακουφισθεῖ ὁ πληθυσμὸς τῶν μεγαλουπόλεων μὲ μία ἐσωτερικὴ μετανάστευση. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, θὰ γίνει μία λογικώτερη κατανομὴ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναδιοργανωθοῦν τὰ οἰκονομικὰ τῶν πόλεων.

Ἡ Βρεταννικὴ κυβέρνηση σκέπτεται διαφορετικά: Ἔχει τὴν γνώμη ὅτι εἶναι προτιμότερο νὰ περικοποῦν τὰ κονδύλια τῶν νέων πόλεων καὶ νὰ διατεθοῦν γιὰ τὴν ἀναζωπύρωση τῶν παλαιῶν, μὲ σκοπὸ νὰ ἐξαλειφθοῦν μερικὲς «πληγὲς» ποὺ κάνουν τὴν ζωὴ τῶν πολιτῶν δύσκολη.

Τὸ "κυνηγητὸ" ἐξωγηΐνων ὄντων δὲν ἐσταμάτησε ποτέ

ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΙΑ

ΑΚΑΠΟΥΛΚΟ. «Τὰ τελευταῖα γκάλλοπ ποὺ ἔγιναν τὸ 1973 σχετικὰ μὲ τὴν ἐμφάνιση ἢ ὄχι ἀπροσδιόριστωνἰπταμένων ἀντικειμένων, φανέρωσαν ὅτι 15 ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν εἶδαν παρόμοια ἀντικείμενα στὸν οὐρανό, ἐνῶ τὸ 51% τοῦ πληθυσμοῦ πιστεύει ὅτι τέτοια φαινόμενα ἔχουν παρατηρηθεῖ στὴν πραγματικότητα».

ΑΥΤΟ ΑΝΕΦΕΡΕ ὁ δρ. Ἄλλεν Χάννεκ, 66 ἐτῶν σήμερα, καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας, στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Σικάγου. Τώρα, οἱ ἐπιστήμονες ποὺ μελετοῦν τὴν περίπτωση αὐτῶν τῶν «ἀπροσδιόριστων» ἰπτάμενων ἀντικειμένων πιέζουν τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση νὰ προχωρήσει σὲ μιὰ οὐσιαστικὴ ἔρευνα τοῦ φαινομένου. Ἀμερικανοὶ εἰδικοὶ ποὺ παρακολούθησαν τὶς τελευταῖες ἡμέρες τὸ πρῶτο διεθνὲς συνέδριο σχετικὰ μὲ τὸ φαινόμενο ΟΥΦΟ (τῶν «ἀπροσδιόριστων» αὐτῶν ἀντικειμένων) στὸ Ἀκαπούλκο τοῦ Μεξικοῦ, ὑποστήριξαν ὅτι τόσο ἡ ΣΙΑ ὅσο καὶ ἡ ἀμερικανικὴ ἀεροπορία ἀποσιωποῦν τὶς πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὴν ἐμφάνιση ἀνεξήγητων φωτεινῶν σωμάτων καὶ ἄλλων ἰπταμένων φαινομένων.

«Ἡ ΣΙΑ λέει ὅτι σταμάτησε τὶς σχετικὲς ἐργασίες ἀπὸ τὸ 1953 καὶ ἡ ἀεροπορία ὑποστηρίζει ὅτι διέκοψε τὰ ἀντίστοιχα σχέδιά της ἀπὸ τὸ 1969», εἶπαν οἱ εἰδικοὶ στὸ συνέδριο, «ἀλλὰ ἐμεῖς ἔχουμε ἀποδείξεις ὅτι καὶ οἱ δύο ἐξακολουθοῦν μυστικὰ τὶς ἔρευνές τους». Οἱ παραπάνω εἰδικοὶ ποὺ ἐπονομάζονται «οὐφολόγοι» καὶ περιλαμβάνουν στοὺς κόλπους τους ἀπὸ γνωστοὺς ἀστρονόμους καὶ διαστημικοὺς μηχανικοὺς μέχρι ἐνθουσιώδεις ἐρασιτέχνες, φαίνεται νὰ ἐνθαρρύνονται ἀπὸ φῆμες ὅτι ἡ κυβέρνηση Κάρτερ, μπορεῖ νὰ ἐγκαινιάσει μιὰ περισσότερο «ἀνοιχτὴ» πολιτικὴ σχετικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτό. «Μέχρι τώρα, ἡ κυβέρνηση τῶν Η.Π.Α. δὲν ἔκανε τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ μᾶς γελοιοποιεῖ», εἶπε ἕνας σύνεδρος. Καὶ ἀνέφερε, γιὰ παράδειγμα ἕνα βιβλίο ποὺ εἶχε ἐκδώσει ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀεροπορία, «μέσα στὸ ὁποῖο προσπαθοῦσε νὰ πείσει τὸ κοινὸ ὅτι δὲν εἶδε αὐτὰ ποὺ εἶχε δεῖ». Ἀπὸ τὸ 1952 μέχρι τὸ 1969 — χρονικὸ διάστημα στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται τὸ βιβλίο — παρατηρήθηκαν περίπου 12.000 τέτοια φαινόμενα, παρόλο ποὺ ἡ Ἀεροπορία τῶν ΗΠΑ οὐδέποτε παραδέχτηκε ὅτι αὐτὰ εἶχαν ἐξωγήϊνη προέλευση, ὑπογραμμίστηκε στὸ συνέδριο.

Τὴν ἴδια, ὅμως στιγμὴ ποὺ ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση συνεχίζει νὰ ἀρνεῖται ὅτι γνωρίζει τίποτα ἰδιαίτερο σχετικὰ μὲ φαινόμενα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ὑπάρχουν ἀποδείξεις ὅτι τόσο ἡ γαλλικὴ ὅσο καὶ ἡ ἱσπανικὴ κυβέρνηση μελετοῦν τὸ θέμα. Ὁ Ζὰκ Βαλλιέ, ἕνας Γάλλος ἀστρονόμος, 37 χρόνων, ποὺ ζεῖ στὸ Σὰν Φραντσίσκο, εἶπε ὅτι στὴ Γαλλία τώρα «παίρνουν στὰ σοβαρὰ» τὰ φαινόμενα αὐτά. «Ἡ ἀστυνομία, εἶπε, ἀπομονώνει τὴν περιοχὴ ποὺ παρατηρήθηκε ἕνα τέτοιο φαινόμενο, ἐνῶ ἀνακοινώνονται ὅλες οἱ σχετικὲς λεπτομέρειες στὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Διαστημικῶν Ἐρευνῶν».

Ὁ Ἀντρέας Κάτζερ, ἐκδότης ἑνὸς περιοδικοῦ τῆς Μαδρίτης, ποὺ ὀνομάζεται «Ἄγνωστος Κόσμος», ἀνακοίνωσε στὸ συνέδριο τοῦ Ἀκαπούλκο ὅτι «οἱ Ἱσπανοὶ ἁρμόδιοι ὑποσχέθηκαν νὰ δίνουν ὅλο καὶ περισσότερες πληροφορίες στὸ κοινὸ σχετικὰ μὲ ὅσα γνωρίζουν γιὰ τὸ θέμα αὐτό».

Ὁ Σὲρ Ἔρικ Τζαίηρυ, μάλιστα, πρωθυπουργὸς τοῦ νησιοῦ Γκρενάντα τῆς Καραϊβικῆς πρότεινε νὰ ὀργανωθῆ μιὰ ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴ μελέτη τῶν φαινομένων αὐτῶν. Καθὼς ὑποστήριξε, «πολλὲς ἀπὸ τὶς σχετικὲς πληροφορίες ἀποκρύπτονται σὰν κρατικὰ μυστικά, ἐνῶ τώρα σ' ὅλο τὸν κόσμο ἔχει ὑποστηριχθῆ ὅτι τὰ «ἀπροσδιόριστα ἰπτάμενα φαινόμενα» δὲν εἶναι παρὰ διαστημικὰ ὀχήματα ποὺ τὰ χειρίζονται ἐξαιρετικῆς εὐφυΐας ἐξωγήϊνα πλάσματα, ποὺ φθάσαν ὡς ἐδῶ μὲ ἕνα συγκεκριμένο σκοπό, φιλικὸ ἢ ὄχι».

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Ἡ Μόσχα δὲν εἶναι ἕτοιμη ν' ἀντιμετωπίση τὸ «κενὸ»

ποὺ θ' ἀφίση πίσω του ὁ Μπρέζνιεφ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἀπὸ χρόνια τώρα κυκλοφοροῦν ἀδικαίωτες φῆμες, σχετικὰ μὲ τὴν ὑγεία τοῦ Σοβιετικοῦ ἡγέτη Λεονίντ Μπρέζνιεφ. Οἱ δημοσιογράφοι, ὅμως ποὺ τὸν εἶδαν κατὰ τὶς πρόσφατες συναντήσεις του μὲ τὸν Ἀμερικανὸ ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Βάνς στὴ Μόσχα, βεβαιώνουν ὅτι, τώρα πρέπει νὰ ὑπάρχει θέμα ὑγείας τοῦ γραμματέα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἂν αὐτὸ ἀποδειχθεῖ σωστό, τότε ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσει ἕνα γεγονὸς ὑψίστης σημασίας, γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι ἴσως ἐπαρκῶς προετοιμασμένη.

«Ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Στάλιν καὶ κατόπιν μὲ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Νικήτα Χρουστσώφ, γράφει ὁ κ. Τζέρρυ Χώφ, τὰ ἡγετικὰ στελέχη ποὺ περιστοιχίζουν τὸν κ. Μπρέζνιεφ θεωροῦνται συντηρητικοὶ γραφειοκράτες. Ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ περιμένει κανεὶς νὰ γίνουν μεγάλες μεταβολές. Δὲν ἀποκλείεται, ὡστόσο, νὰ ὑπάρξει κρίση διαδοχῆς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπακολουθήσει μία διαδικασία τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ νέου γενικοῦ γραμματέα τοῦ Κόμματος.

ΔΥΣΚΟΛΗ ΔΙΑΔΟΧΗ

Ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι ποὺ κάνουν νὰ ὑποθέσει κανεὶς ὅτι ἡ διαδοχὴ τοῦ Μπρέζνιεφ δὲν θὰ εἶναι εὔκολη.

Κατὰ πρῶτο λόγο, ἐνῶ εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ Μπρέζνιεφ ἀποτελεῖ τὴν κυριαρχικὴ φυσιογνωμία στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο, ταυτόχρονα, εἶναι ἐξακριβωμένο ὅτι ὑπάρχει μιὰ ἄλλη ὁμάδα ἀπὸ τέσσερα ἡγετικὰ στελέχη, ποὺ συγκυβερνοῦν μαζί του, σύγκεκριμένα τὸν πρωθυπουργὸ Ἀλεξέϊ Κοσύγκιν, τὸν πρόεδρο Ποντγκόρνυ, τὸν Μιχαὴλ Σονιλόφ κὶ τὸν Ἀντρέϊ Κιριλένκο. Ὅλοι εἶναι ἡλικίας 71-75 ἐτῶν.

Τρία ἄλλα μέλη τοῦ πολιτικοῦ γραφείου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀντρέϊ Γκρομύκο, ὑπουργὸς Ἀμύνης Ντιμίτρι Οὐστίνωφ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τοῦ Κόμματος, Νταβίντ Πέλσε, ἀνήκουν στὴν αὐτὴ γενεά. Εἶναι φανερό, λοιπόν, ὅτι λόγῳ τῆς ἡλικίας δὲν πρόκειται νὰ ἀντικατασταθεῖ ἕνας μόνο ἡγέτης, ἀλλὰ μιὰ ὁλόκληρη ὁμάδα.

Κατὰ δεύτερο λόγο, ὁ Μπρέζνιεφ φαίνεται ὅτι ἀκολουθοῦσε πολιτικὴ μὴ ἀναδείξεως διαδόχου του στὴ θέση τοῦ γενικοῦ γραμματέα. Προφανῶς, ὁ ὅτι, αὐτὸ νὰ συνδεόταν μὲ ὁρισμένους κινδύνους. Ἀλλά, ἐκτὸς αὐτοῦ, κανένα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου δὲν εἶχε τὴν ἀπαιτουμένη ἐμπειρία, τὴν ἡλικία καὶ τὴν κομματικὴ θέση ὥστε, λογικὰ νὰ θεωρεῖται σὰν ὁ ὑποψήφιος γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ γενικοῦ γραμματέα. Κανεὶς δὲν εἶχε ὀνειδεῖ τὴν κλίμακα ἀπὸ θέση σὲ θέση, ὥστε νὰ ἀποκτοῦσε τὴν ἀπαραίτητη εὐκαιρία.

Ἴσως ὁ πιὸ ἔμπειρος νὰ εἶναι δυνατὸ νὰ θεωρηθεῖ ὁ Κωνσταντὶν Κατοῦσεφ, 49 ἐτῶν, πρώην μηχανικός, ποὺ ὑπηρέτησε σὰν περιφερειακὸς γραμματέας τοῦ Κόμματος καὶ ἀπέκτησε κατόπιν ἐμπειρία γιὰ τὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις. Τώρα ὅμως, κατέχει μιὰ λιγώτερο σημαντικὴ θέση εἶναι ἀντιπρόσωπος στὴν Κομεκόν, τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ τῶν Σοσιαλιστικῶν Κρατῶν.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΗΓΕΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Κατὰ τρίτο λόγο, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀντιμετωπίζει ἕνα ζήτημα ἐλλείψεως ἡγετικῆς γενεᾶς Κατὰ τὴν τελευταία δεκαετία, στὴν ἀνάδειξη ἡγετικῶν στελεχῶν παρουσιάσθηκε μία ἔλλειψη καλὰ ἐκπαιδευμένων στελεχῶν, ποὺ νὰ εἶχαν γεννηθεῖ γύρω στὸ 1915 καὶ 1927. Πολλὰ στελέχη σκοτώθηκαν στὸν πόλεμο καὶ ἄλλα δὲν ὁλοκλήρωσαν τὴν ἐκπαίδευσή τους. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι, ἕξη μέλη τοῦ Γιολιτικοῦ Γραφείου γεννήθηκαν κατὰ τὰ ἔτη 1914 καὶ 1923.

«Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς διαδοχῆς συνεχίζει ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος, πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀντιμετωπίζει μιὰ σειρὰ προβλήματα στὶς σχέσεις της μὲ τὸν κομμουνιστικὸ κόσμο. Εἶναι πιθανὸν οἱ σχέσεις της μὲ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης νὰ παρουσιάσουν ἐπιπλοκὲς λόγῳ τῶν ἐξελίξεων τοῦ δυτικοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ. Τὸ γεγονὸς ὅτι, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀποδέχθηκε τὴ νομιμότητα τῶν θέσεων τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας γιὰ τὸ πλουραλιστικὸ πρόγραμμα, δὲν θὰ εἶναι εὔκολο νὰ παρεμποδισθοῦν παρόμοιες ἐξελίξεις στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη.

Μία ἄλλη δυσχέρεια εἶναι τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων μὲ τὴν Κίνα. Ἡ διαίρεση ἀνάμεσα στὶς δύο χῶρες εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ καθιστᾶ ἀδύνατη τὴ συμφιλίωση. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Μάο, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, κατέβαλε προσπάθειες γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει ὁμαλὲς σχέσεις μὲ τὴν Κίνα, ἀλλὰ ἀπέτυχαν. Οἱ Κινέζοι ἡγέτες θέλουν νὰ ἀποβάλουν πολλὲς ὄψεις τοῦ μαοϊσμοῦ, ἀλλὰ νὰ διατηρήσουν τὸν Μάο σὰν σύμβολο καὶ μία ἀποκατάσταση τῶν σχέσεών τους μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, δυνατὸ νὰ τοὺς δημιουργοῦσε ἐσωτερικὲς δυσκολίες.

Ἂν ἀποσυρθεῖ ὁ Μπρὲζνιεφ, ἴσως νὰ δημιουργηθεῖ μιὰ τέτοια εὐκαιρία καὶ οἱ Κινέζοι νὰ ποῦν στὸ λαὸ ὅτι ὁ Μάο σωστὰ ἐπέκρινε τὸν Χρουτσώφ καὶ τὸν Μπρέζνιεφ, ἀλλὰ οἱ διάδοχοι τοῦ τελευταίου εἶναι λιγώτερο κακοί! Ὁπωσδήποτε, κάθε νέα σοβιετικὴ ἡγεσία, στὶς νέες σχέσεις της μὲ τὸν ὑπόλοιπο κομμουνιστικὸ κόσμο, πρέπει νὰ γνωρίζει ὅτι θὰ συνδέεται μὲ ἀποφάσεις γιὰ τὶς ἐσωτερικὲς ἐξελίξεις. Μία «ἀναθεωρητικὴ πολιτικὴ στὸ ἐσωτερικό, θὰ διευκόλυνε τὴν προσέγγιση μὲ τοὺς Κινέζους. Μία περισσότερο «ἀναθεωρητικὴ» πολιτικὴ θὰ βελτίωνε τὶς σχέσεις μὲ τοὺς Δυτικοὺς εὐρωκομμουνιστές.

Οἱ νέοι ἡγέτες ποὺ θὰ διαδεχθοῦν τὸν Μπρέζνιεφ ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν νὰ ἀσχοληθοῦν καὶ μὲ διοικητικὰ καὶ ἄλλα θέματα, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ βελτιώσουν τὸ ὄχι ἱκανοποιητικὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Δὲν ἀποκλείεται οἱ διάδοχοι τοῦ Μπρέζνιεφ νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ φοβοῦνται τὸν φιλελευθερισμὸ καὶ νὰ μὴν προχωροῦν σὲ φιλελευθεροποίηση τοῦ καθεστῶτος. Εἶναι γνωστὸ ὅτι, ἐπὶ Μπρέζνιεφ ἐλήφθησαν αὐστηρὰ μέτρα γιὰ τοὺς ἀντιρρησίες κατὰ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος.

Τὸ ἐρώτημα ποὺ τίθεται γιὰ τὴν ἄλλη ὑπερδύναμη, τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, εἶναι αὐτό: Ἂν ὑπάρξει μία ἀλλαγὴ στὴ σοβιετικὴ ἡγεσία μετὰ ἀπὸ ἕνα ἢ δύο ἔτη, πῶς θὰ πρέπει νὰ ἀντιδράσει ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση ὥστε, νὰ μὴν προκύψει κατάσταση ποὺ θὰ ἦταν δυντὸ νὰ χαρακτηρισθεῖ σὰν ἀπειλητική.

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Θὰ πρέπει ἀσφαλῶς οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι, ἐνδεχομένως νὰ μπροῦν σὲ μία νέα ἐποχὴ καὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι πιὸ εὐαίσθητοι στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐνέργειές τους δυνατὸ νὰ ἔχουν μεγαλύτερες ἐπιπτώσεις.

Θὰ πρέπει οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἔχουν ἀντιληφθεῖ ὅτι οἱ ἐπικρίσεις τοῦ Τύπου ἢ τῆς κυβερνήσεώς των, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνουν ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὴ σοβιετικὴ ἡγεσία. Ἑπομένως, ἂν θέλουν βελτίωση τῶν σχέσεων, πρέπει νὰ τὶς ἀποφύγουν. Πῶς ὅμως εἶναι δυνατὸ αὐτό, ὅταν ὁ σοβιετικὸς Τύπος βάλλει συνεχῶς κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν;

Πρέπει ὁπωσδήποτε οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἀναπτύξουν μεγαλύτερη εὐαισθησία ἀπέναντι στὴ σχέση μεταξὺ ἐθνικισμοῦ καὶ τῆς δημοκρατικοποιήσεως στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Τὸ σοβιετικὸ καθεστὼς γνωρίζει πῶς νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ ὅπλο τοῦ ἐθνικισμοῦ γιὰ τὴν ἄμυνά του. Γι' αὐτὸ καὶ κατηγορεῖ τοὺς ἀντιπάλους τοῦ καθεστῶτος σὰν πράκτορες τῆς Δύσεως καὶ ὄχι σὰν μιὰ ἐσωτερικὴ ρωσικὴ δύναμη ποὺ ἔχει τὶς δικές της ἰδέες. Καὶ ὅσο περισσότερο οἱ ἀντίπαλοι αὐτοὶ συνταυτίζονται μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τόσο πιὸ αὐστηρὲς θὰ γίνωνται οἱ κυρώσεις ἐναντίον τους. Τὸ καλύτερο ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ θὰ ἦταν νὰ ἐνθαρρύνουν αὐτὰ τὰ στοιχεῖα νὰ ἀσκήσουν στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ πίεση γιὰ μιὰ μεγαλύτερη φιλελευθεροποίηση καὶ δημοκρατικοποίηση τοῦ καθεστῶτος.

Γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐπίσης ἴσως ἦταν ἀναγκαῖο νὰ ἀλλάξουν τὴ στάση τους καὶ νὰ διαπραγματεύονται μὲ τὴ Μόσχα μὲ πνεῦμα ἰσότητας. Μιὰ ἀναγνώριση ἰσότητας δὲν σημαίνει παραχωρήσεις, ἀλλὰ ἴση μετοχείρηση στὶς διαπραγματεύσεις γιὰ ἐμπορικὲς συμφωνίες, γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν πυραυλικῶν ὅπλων, γιὰ ἐπιστημονικὲς ἀνταλλαγὲς κλπ. Μποροῦν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες νὰ ὑπερασπίζονται τὶς δικές τους ἀρχές; ἀλλὰ κατὰ γενικὸ τρόπο καὶ χωρὶς νὰ προχωροῦν σὲ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀντίθετο ἀποτέλεσμα ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἐπιδιώκουν.

Μικρὰ παιδιὰ ἐγκληματίες στὴν Ἀμερική

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ φόνος, τὸν παρελθόντα μῆνα, εἰς τὴν Ἀριζόνα, ἑνὸς ἀνδρὸς διὰ σφαίρας ὁπλοπολυβόλου, ἐφάνη ἀρχικῶς ὡς μία συνήθης ἀνθρωποκτονία. Ἐν τούτοις, ὁ ἔγκληματίας ἦτο ἓν παιδίον ἡλικίας 8 ἐτῶν!

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας, ἡ Ἀστυνομία τοῦ Μαϊάμι συνέλαβεν ἕνα 12ετῆ κάτοικον μιᾶς τρώγλης, ὁ ὁποῖος εἶχε φονεύσει διὰ μαχαίρας ἕνα θετῆ σύντροφόν του διότι, ὡς φαίνεται, τὸν εἶχεν ἐξυβρίσει, ἐνῶ εἰς τὴν Καλιφόρνιαν, συνελήφθη ὁ 15ετὴς υἱὸς ἑνὸς διακεκριμένου ἰατροῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε φονεύσει τὸν πατέρα του καὶ δύο ἀδελφάς του.

Ἡ παιδικὴ ἐγκληματικότης δὲν εἶναι κάτι τὸ νέον, ἀλλ' ἡ αὔξησίς της, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἔχει προκαλέσει τὴν ἀνησυχίαν τῶν ἀρχῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Αἱ στατιστικαὶ τῆς Ἀστυνομίας δεικνύουν ὅτι, σήμερον, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν σοβαρῶν ἐγκλημάτων εἰς τὰς Η.Π.Α. διαπράττονται ὑπὸ ἀτόμων ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν, οἱ δ